

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lægemidler

Citation: Brandes, Edvard: "Lægemidler", i Brandes, Edvard: *Lægemidler*, 1881, s. 86.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_07-shoot-idm139693830573136/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Lægemidler

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

EGGERT.

Fordi jeg efter at have tumlet meget omkring længes stærkt efter Ro, efter et Hjem, hvor jeg kan arbejde og være alene.

ASTRID.

Kan De ikke ligesaa godt faa et Hjem og et meget behageligere inde i Kjøbenhavn? Tænk nu blot, hvor rædsom uhyggeligt der maa være her ude om Vinteren!

EGGERT.

Kunde De ikke tænke Dem at bo til Staidighed paa Landet?

ASTRID.

Meget daarligt. Jeg er saa vant til den Smule Versdenspræg, Kjøbenhavn har. Naar man lever i et saa lille Land som Danmark, skal man dog virkelig bo i Hovedstaden.

EGGERT.

Er det da virkelig Selskabsliv, Baller og lignende, De vilde savne?

ASTRID.

Det er intet bestemt. Jeg holder engang af at være med i det Liv, som hersker der. Jeg passer til det. Jeg sætter f. Ex. Pris paa at sidde den første Aften et nyt Stykke gaar i første Parket; der er saa hyggeligt; man

nikker rundt til sine Bekjendte, hele Kjøbenhavn leger komme Fremmede med sig selv. — Tænk Dem at skulle se Sørensens Selskab spille Sekundtheatrenes aflagte Repertoire i Snekstørme paa Vestkysten af Jylland!

EGGERT.

Det lyder ikke fristende. Men man kunde vel ogsaa komme til Kjøbenhavn og nyde disse Theaterglæder, De synes at sætte Pris paa. Jeg tror, i Virkeligheden er hele det Hovedstadsliv, De drager frem, temmelig indholdsløst, og at det ikke er det Bedste i Deres Natur, som trænger til det. Nu har De jo levet deri adskillige Aar, De maa være træt deraf. Tilstaa det!

ASTRID.

Nu kjender jeg min gamle Eggert igjen.

EGGERT.

Ja var jeg blot Deres gamle Eggert!

ASTRID.

Det er De netop, og jeg som havde haabet, at De kom hjem som en flunkende ny Eggert.

EGGERT.

Ulykken er, at overfor Dem er jeg altid den gamle, men gammel eller ung altid Deres.